

Sayın başkan, değerli yöneticiler, değerli sağlık bilimleri alanı üyeleri ve yayıncıları ve siz değerli katılımcılar,

18 Kasım 1994 günü TÜBİTAK' da, bu salonda gerçekleştirdiğimiz "*Tıpta Bilimsel Yazım, Editörlük ve Denetleme*" konulu sempozyumun ardından sekiz yılı aşkın bir süre geçti. TÜBİTAK ve ULAKBİM' in şemsiyesi altında tıp, diş hekimliği, eczacılık, hemşirelik, hastane idareciliği, tıbbi teknisyenlik gibi alanlarda; diğer bir deyişle; Türkiye' de sağlık bilimleri alanlarında yayımlanan, hakemli ve kapsamında yarıdan fazlasının araştırma nitelikli bilimsel çalışmalara yer vermiş süreli yayınlar *Türk Tıp Dizini* adı altında indekslenerek hepimizin yararına sunuldu. 1993 yılından başlayarak güncel hale getirilen bu çaba; dizin kitapları ve elektronik ortamda, ülkemize önemli bir yapılanma kazandırıldı. Böylelikle Türk bilim insanlarının kendi çalışmalarında yararlanmak üzere yalnız yurt-dışı yayınlardan değil, ülkemizde gerçekleştirilen araştırmaların da katkısı olması sağlandı. Bilimsel dergilerimiz; böylelikle konu ve görüş farklılıklarına dokunulmadan, gerek yapısal gerekse içerik açısından görüntü, düzen, süreklilik ve inanılabilirlik alanlarında da beğeni kazandı. Üstelik bu çalışmalar yalnız Sağlık Bilimleri alanında kalmayıp, TÜBİTAK ve ULAKBİM yapısındaki diğer gruplara, temel bilimler ve mühendislik gibi alanlara da kendi dizinlemelerini yapmalarında yön gösterici örnek oldu. TÜBİTAK yapısındaki eski adıyla Tıp Araştırma Grubu ve 1993' den sonraki ismiyle Sağlık Bilimleri Araştırma Grubu' nun yönlendirmesiyle ve ne mutlu ki, bazı konuşmacıların da aramızda bulunduğu; 30 Eylül 1991' de İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde gerçekleştirilen "*Tıp Alanında Bilimsel Yayınlar Sempozyumu*" nu izleyen bilimsel toplantılar serisinden ve yine 1998 yılında bu salonda işlenen "*Klinik Araştırmaların Tasarım, Yürütme, Sunum İlkeleri ve Kalite Kontrolü*" isimli toplantının da ülkemiz bilim insanlarına önemli katkısı oldu.

Büyük önderimiz *Mustafa Kemal Atatürk'ün Türk Dil Devrimi*'nden sonra, ulusal kaynaklarımızın değerlendirilmesi konusundaki titiz görüş ve çalışmalarında, bir sürekliliğin kazanılması olarak gördüğüm bu çabalar evrensel bilim dünyasında da önem kazanacaktır. Öncelikle bu eylemde katılımcı ve destekleyici olan yönetici, kütüphaneci ve üniversite öğretim üyelerine teşekkürlerimi sunmak isterim.

Bugün, 28 Mart 2003 günü yapılmakta olan "*Sağlık Bilimlerinde Süreli Yayıncılık: Ulusal Sempozyumu*" ise bu gelişmeleri de dikkate alarak, siz sayın sağlık bilimleri yayıncılarının ve araştırmacılarının sorunlarını dile getirip tartışacağı, geleceğe yönelik önemli kararların alınacağı bir ortam oluşturmak amacıyla gerçekleştirilmektedir. Büyük bir coşku ile giriştiğimiz ve diğer bilim insanlarıyla paylaşmaya çalıştığımız araştırma ve deneyimlerimizin büyük özveriyle gerçekleştirdiğimizin bilincine varmamız gereklidir. Karşılıklı saygı, sevgi, sorumluluk ve sebatkarlık ile ülkemiz insanlarına ve ürettiklerine sahiplenmeliyiz. Gelecek kuşaklara yararlı bir bilimsel miras bırakmayı sağlamanın hemen hepimizin ortak tasası olduğuna inanıyorum. Tümümüzün aynı gemide yer aldığımız da anımsatmak isterim. Birlikte, dayanışma içinde attığımız her küçük adımın sonunda bizi ana hedefimize yaklaştıracaklarını bilmeliyiz. Türk bilim insanlarının evrensel bilime katkılarının geçmişten ve günümüzden çok daha ileri düzeyde etkimesi için uz-görüşlü olmak, program yapma, planlama, projelendirme ve maddi desteği sağlamak gereklidir. Bunu ancak ve ancak kendimize ve insanımıza inanarak sağlayabileceğimizi vurgulamakta yarar görüyorum. Ulusal ve evrensel bilimin ilerlemesi; katılımcılıkla, olay ve gelişmelerin farkında bulunan, kendi geleceğini elinde tutabilen, bireysel bilinci aşarak ulusal toplum bilinç ve kültürüne ulaşabilmiş, güdülen, aşağılanan değil, tabandan tepeye kadar örgütlenen, üretici bir yapıyla gerçekleştirilebilecektir. Özellikle Irak, Kuzey Kıbrıs ve Türkiye' ye yönelik emelleri olan yabancı güçlerin etkinleştiği bir ortamda bu daha da önem kazanmaktadır.

Bu yüzyılda beklentilerimiz; seçilenlerle atananların birbirleriyle kavga edip toplumu ezdiği, ezilenlerin de küçük mekanlara kapatılarak yalnız şikayet eden, tüketici ve pasif durumda kaldığı bir toplum elbet değildir. Bireysel çıkar ve sorunların aşılması, yanlışların ayıklanması, doğruların biriktirilmesi, toplumsal kültür bilincinin oluşturularak sergilenmesi, başkalarınınkiyle karşılaştırılıp, tartışılması ve bunlardan bir ders çıkartılması gerekir. Toplum bilincinin sahiplenilmesi, paylaşılması ve yaygınlaşmasıyla devingen, ilerici, üretken hale dönüşebiliriz. Bu bağlamda güncel durum için; eğitim, uygulama ve siyasal destek eksiklikleriyle Türkiye' nin geleceğine güvenle ve ümitle bakabilmek olanaksızdır. Ülkemiz genç nüfusunun doğru yönlendirilmesi ise çok önemli bir avantajımız olacaktır.

Bilimsel yayınların yalnız niteliksel ve niceliksel özelliklerini yükseltmek bir yana araştırma ve geliştirme çabalarının artırılması da ön-koşuldur. Uluslararası yayınlarda Türk bilim insanlarının oluşturduğu ilerleme tüm takdirlerin üzerindedir, ancak en azından aynı yoğunluk ve yönlendiriliş ulusal kaynaklara da verilmelidir. Araştırmanın sonuçlarını yalnızca yayın sayısının artması ile değil, yeni patent edinme ve kazanılmış bilgiyi başkalarına maddi gelir sağlayacak biçimde satıp, ülkemiz insanları için gelir de sağlayarak gerçekleştirileceğini artık öğrenmeliyiz. Ancak böyle bağımsız kalkınma modelimize kavuşabiliriz. Toplumsal huzur, kültür ve gelirimizi artırmak için Türk zekası ve ulusal kaynaklarımız hem çok hem de başkalarinkinden üstündür. Kendimize ve birbirimize güvenmeli, inanmalıyız. Bu aşamadan sonra TÜBİTAK gibi saygın kurumların hızlı bir şekilde "Bilim ve Teknoloji Bakanlığı" haline dönüşerek siyasal ve ekonomik anlamda ağırlık kazandırılması en uygunu olacaktır. Yoksa bilgi temelli ve bağımsız kalkınmanın yerine, küreselleşmenin acımasız kural ve

yarışmasına yenik düşen, izleyen, seyreden, pasif bir toplum halinde kalırız. Atatürk'ün çağdaş uygarlık düzeyinin üzerine çıkma ön-görüşünü ve onun bizlere emanetini asla ve asla unutmamalıyız.
Saygı ve teşekkürlerimle,

Prof. Dr. İ. Haluk Gökçora
Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi ve
TÜBİTAK/ULAKBİM Türk Tıp Dizini Oluřturma Kurulu Başkanı

Kaynakça

1. Atatürk K: Nutuk (1919-1927) Türk Tarih Kurumu basımevi, 1989, Ankara
2. Avcıoğlu D: Türkiyenin Düzeni: Dün Bugün Yarın. 5. Baskı, 2. Cilt. Bilgi Yayınevi, 1971, Ankara
3. Barzun J,Graff HF'den çeviri Dilber F: Modern Araştırmacı. Tübitak matbaası, 1996, Ankara
4. Mentеш A: Yeniversite. Bilim Kurumlaşmasında Günümüz İçin Bir Perspektif. Metis yayınları, 2000, İstanbul
5. Paksoy N: Akademik yapılanma üzerine görüşler: "Hastalık yok, hasta var !" *Üniversite ve Toplum* 2003;3 (Mart) INTERNET
6. Şahin Ş: Türkiye'de Bilim ve Teknoloji Politikası, 1963-1997:Kurumlar-Belgeler. Göçebe Yayınları, 1997, İstanbul
7. Tanili S: Voltaire ve Aydınlanma. Cem Yayınevi, 1994, İstanbul
8. TÜBİTAK: Türk Bilim ve Teknoloji Politikası 1993-2003, Tübitak Matbaası, 1993, Ankara
9. TÜBİTAK: Tıp Alanında Bilimsel Yayınlar, Sempozyum, Tübitak Matbaası, 1991, Ankara
10. TÜBİTAK: Tıpta Bilimsel Yazım, Editörlük ve Denetleme, Tübitak Matbaası, 1994, Ankara
11. TTB ve TÜBİTAK: Klinik Araştırmaların Tasarım, Yürütme, Sunum İlkeleri ve Kalite Kontrolü, Sempozyum, 1998, Ankara
12. Volkan VO,Itzkowitz N: Ölümsüz Atatürk: Bir psikobiyoğrafi. Bağlam yayıncılık, 1998, İstanbul